

'Eekev – Deuteronomium 7:12 – 11:25

Aliyah 1 – Deuteronomium 7:12 – 8:10

In deze *parshah* zien we het **Koninkrijk van God** ten volle doorbreken. We herkennen hier heel duidelijk de bediening van Yeshua op aarde, toen Hij voor de eerste keer naar deze wereld kwam. En we herkennen hierin ook heel duidelijk het komende Koninkrijk van God, dat Hij bij zijn tweede komst zal stichten, vanuit Jeruzalem, over de hele aarde. Het gaat hier over de zegeningen van het **Beloofde Land**, van het Koninkrijk der hemelen en van het komende Messiaanse Rijk.

In dit gedeelte laat God zien, wat Hij wil doen met het volk. Wat zijn verlangen voor de Israëlieten is en wat zijn verlangen uiteindelijk ook voor ieder mens is. Hij wil hen liefhebben, zegenen en **doen vermeerderen**. En niet alleen de Israëlieten zelf, maar ook hun dieren en gewassen. In vers 13 staat namelijk dat God alles, wat mens, dier en aarde voortbrengen, wil zegenen. Hierin horen we een echo van de zegen uit Genesis 1:28: *God zegende hen en zei tegen hen: 'Wees vruchtbaar en word talrijk, bevolk de aarde en breng haar onder je gezag ...'*

In vers 13 belooft God, dat Hij zijn volk zal zegenen met vruchtbaarheid, uitbreiding en zegen. Hiermee zet God hen ook in de juiste positie van **autoriteit** terug. Want waarom moesten Adam en Eva zich vermenigvuldigen en de aarde vervullen? Dat zegt God ook in Genesis 1: *'Heers over de vissen van de zee, over de vogels van de hemel en over alle dieren die op de aarde rondkruipen.'* Ook zei God: *'Hierbij geef ik jullie alle zaaddragende planten en alle vruchtbomen op de aarde; dat zal jullie voedsel zijn.'*

Adam en Eva moeten zich vermenigvuldigen, zodat de mens zijn positie van autoriteit en gezag kan uitoefenen over de aarde. Zij zullen heersen over de hele schepping en haar tot volle bloei brengen. Zij hebben de taak om de schepping tot haar bestemming te brengen. Daarvoor hebben zij een **hemels mandaat** gekregen. En de Israëlieten ontvangen dit mandaat voor het Beloofde Land, wat zij straks binnen zullen trekken. Zij ontvangen het Beloofde Land als de hof van Eden uit Gods Hand. Zij mogen zorgen voor Gods goede land Israël, waar Zijn ogen altijd op rusten.¹

Maar er is meer, want de Israëlieten zullen ook boven alle andere volken gezegend worden, volgens vers 14. De Israëlieten worden namelijk ook in een positie van autoriteit neergezet, **om volken te oordelen**. In de verzen hierna laat God zien, dat de Israëlieten de overwinning zullen behalen op de Kanaänitische volken. Deze volken mogen niet in leven blijven, want zij zullen de Israëlieten verleiden tot **afgodendienst**. God Zelf zal deze volken voor de ogen van de Israëlieten verdrijven.

---

¹ Deut. 11:12.

Dit klinkt heel hard, maar het gaat hier dan ook niet zomaar over volken. Het gaat over volken, die zich totaal aan de afgoden gewijd hebben. Met het verslaan van de Kanaänieten, zullen hun **goden** door Yahweh verslagen worden. Net zoals Yahweh oordelen voltrok over Egypte en daarmee over de goden van de Egyptenaars, zo zal Yahweh oordelen voltrekken over de Kanaänieten en daarmee over de goden van de Kanaänieten.

In *parshat Pinchas* hebben we gezien, wat er gebeuren gaat, als de Israëlieten de Kanaänieten in leven zouden laten. De dochters van die volken zouden willen trouwen met de Israëlieten. Een **vermenging** zal gaan plaatsvinden. En daarna zullen deze vrouwen de Israëlieten meenemen en verleiden tot afgodendienst en hoererie. Zo zal het Beloofde Land bevuild raken en het volk verontreinigd. Dan blijft er niets van Gods reine huwelijk met zijn volk over. En ook niet van zijn plannen om het Beloofde Land te reinigen.

In Efeze 6:12 staat dat we *de strijd niet hebben te voeren tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de **geestelijke machten van het kwaad** in de hemelse gewesten.* Uiteindelijk gaat het niet om een strijd tegen mensen en materiële wapens. God houdt van mensen en wil niet dat er iemand verloren zou gaan.² Maar de ware strijd betreft de geestelijke machten van de duisternis, die mensen drijven.

Deze wereld is in de greep van het kwaad gekomen. Het is goed om te beseffen dat **satan de overste van deze wereld** is.³ En soms heeft hij zijn heerschappij zo stevig in mensen of volken gevestigd, dat deze volken uitgeroeid moeten worden. Dan is het te laat om nog verandering in deze volken te bewerken. Ze zullen als een kankergezwell voort blijven woekeren en Gods goede schepping kapot maken, zolang ze in leven blijven. Daarom kan de geestelijke strijd, zich soms in een letterlijke strijd uiten.

Maar de ware strijd ligt dieper, dan de zichtbare wereld. Het gaat om geestelijke strijd. In **Yeshua's bediening** kwam dit duidelijk naar voren in de vele **demonenuitdrijvingen**, die Hij verrichtte. Hij had de autoriteit in de geestelijke gewesten en oefende deze uit. Hij joeg de boze op de vlucht en bevrijdde mensen uit hun greep. Zo zette Hij mensen vrij van de machten van het kwaad, om een nieuw leven in vrijheid te gaan leven.

En ook wij worden opgeroepen om dit te doen, in **navolging** van Yeshua.⁴ Soms wordt er gezegd dat de demonenuitdrijvingen en genezingen van Yeshua, niet meer dan een **teken** waren, dat het Koninkrijk was aangebroken. Ik geloof daar helemaal niets van. Deze wondertekenen waren niet alleen tekenen, maar ze waren een **uiting van het Koninkrijk zelf**. Zo wil God dat het worden gaat. Yeshua kwam om de beloftes van *parshat 'Eekev* waar te maken en geeft zijn volgelingen dezelfde autoriteit mee om dat te doen. Als Yeshua ergens verschijnt, kan het niet anders, dan dat mensen genezen en bevrijd worden. En als wij ergens komen, dan verschijnt Yeshua daar door ons heen...

---

² 2 Petr. 3:9.

³ Matth. 4:8-9, Joh. 12:31, 14:30, 16:11, 2 Kor. 4:4, Gal. 1:4, Ef. 2:2, 1 Joh. 5:19...

⁴ Matth. 10:1-8, Mark. 16:17, Luk. 10:17-20, Joh. 14:12-14, het boek Handelingen, 1 Kor. 2:4, 12:28, Openb. 11:5...

Behalve de overwinning in de strijd, belooft God in vers 15 ook, dat Hij **alle ziektes** van zijn volk weg zal doen, als ze zich aan zijn geboden houden. Het gaat hier over álle ziektes, niet slechts enkele. Dit kwam Yeshua waarmaken, want volgens Mattheüs 4:23 trok Yeshua rond in Galilea, predikte Hij daar het Evangelie van het Koninkrijk en genas Hij elke ziekte en elke kwaal onder het volk. Niet maar enkele kwalen, nee, alle kwalen. Yeshua kwam om dit ten volle waar te maken.

Waar wij komen, **geneest nog niet iedereen**. Maar dat heeft te maken met het feit, dat Gods Koninkrijk nog niet ten volle in deze wereld kan doorbreken. Vaak staan we dat zelf in de weg, soms ook anderen in onze omgeving of gebeurtenissen uit het verleden. Er kunnen allerlei redenen zijn, waarom Gods Koninkrijk nog **niet ten volle doorbreekt**. Soms moeten we ook geduld oefenen, omdat het Gods tijd nog niet is.

Maar één ding wordt wel heel duidelijk uit Gods Woord: we zijn geroepen om het Koninkrijk van God in de wereld gestalte te geven en bij dat Koninkrijk past geen ziekte of kwaal. Daarom zullen **genezingen onvermijdelijk** Gods kinderen gaan volgen; want waar zij binnenkomen, daar komt de grote Koning van het hemelse Koninkrijk binnen. Het is geen normale situatie of een situatie waar we genoeg mee zouden moeten nemen, als er geen genezingen plaatsvinden. Als mensen altijd maar ernstig ziek blijven.

We kunnen zo onze vragen hebben over waarom Gods Koninkrijk maar zo langzaam terrein lijkt te winnen. Daar zijn wel redenen voor aan te wijzen, vanuit Gods Woord. Uit Deuteronomium 7:22 van ons gedeelte wordt bijvoorbeeld duidelijk, dat God ook aan **strategische oorlogsvoering** doet. Hij zegt bij voorbaat tegen de Israëlieten, dat ze de Kanaänieten niet heel snel zullen kunnen verdrijven en verslaan. Het zal een lange strijd gaan worden, waarbij ze **stukje voor stukje terrein winnen**. Waarom? Omdat God niet wil dat de wilde dieren het land over gaan nemen.

Stel dat de volken in één keer verdreven zouden kunnen worden, dan zou het land er in één keer verlaten bij liggen. De Israëlieten moeten zich daar dan nog gaan settelen en wennen aan hun nieuwe omgeving. Ook moeten ze misschien eerst nog wat meer nageslacht krijgen, om het hele land te kunnen bewonen. En in tussentijd zullen dan de **wilde dieren** zich vermenigvuldigen, op de braakliggende stukken land.

Nu zou je denken: maar het volk hoefde toch niet te vrezen voor de wilde dieren, want God zou hen toch beschermen? Ja, maar God werkt wel vaak door mensen en door natuurlijke dingen heen. Hij gebruikt een bepaalde **overwinningstrategie**, van het langzaam verdrijven van de volken, om de wilde dieren in toom te houden. Zo werkt God vaak via natuurlijke zaken, als dat kan. God doet aan strategie.

Een ander punt is dat wilde dieren in de Bijbel alles te maken hebben met boze geestelijke machten. Zo werd Yeshua de woestijn ingeleid om verzocht te worden door de duivel. En dan staat er: *Hij was daar bij de **wilde dieren**...*⁵ Dit waren **demonische machten**.

---

⁵ Mark. 1:13. Ook staat er dat wij op slangen en schorpioenen zullen trappen en de jonge leeuw zullen vertrappen. Dit gaat ook over geestelijke machten van het kwaad. Zie: Psalm 91:13, Luk. 10:19, Mark. 16:17-18, Openb. 12:9.

Dus, als God **te snel** al onze vijanden voor ons verdrijft, dan ontstaan er nieuwe ruimtes voor de kwade machten, om zich te vermenigvuldigen. God kan iedere demon in een oogwenk bij ons uitdrijven en iedere ziekte in een oogwenk genezen. Maar stel nu dat de **demonen met z'n zevenen terugkomen?** Of dat de ziekte in veel ergere vorm terugkeert? Yeshua heeft zijn leerlingen het volgende hierover onderwezen:

*Wanneer nu de onreine geest uit de mens weggegaan is, gaat hij door dorre plaatsen om rust te zoeken, maar hij vindt die niet. Dan zegt hij: 'Ik zal teruggaan naar mijn huis, waar ik uit weggegaan ben; en wanneer hij komt, vindt hij het leeg, geveegd en opgeruimd. Dan gaat hij weg en **neemt zeven andere geesten met zich mee**, die meer verdorven zijn dan hijzelf en wanneer zij naar binnen gegaan zijn, gaan zij daar wonen; en het einde van die mens wordt erger dan het begin.⁶*

We leren hier een aantal belangrijke dingen over demonen. Het eerste is, dat zij **persoonlijkheden** zijn, die dingen op een bepaalde manier beleven. Op commando kunnen zij weggaan, maar zij kunnen ook op eigen initiatief weer terugkomen. Het tweede is dat zij ergens in willen wonen, anders komen zij niet tot rust. Ja, zij gaan zelfs in mensen wonen. We spreken er vaak over hoe God in ons woont, door zijn Heilige Geest. Zo worden we een Tempel, een woning, voor God. Maar de boze machten kennen ditzelfde principe. Ook **zij willen in mensen wonen** en hen tot verdorven afgodstempels maken. Het derde wat we hier leren is, dat een demonenuitdrijving niet persé het einde betekent van alle problemen. De demon blijft zoeken naar een rustplek en komt misschien nog eens buurten om te kijken of hij **terug kan komen**.

De grote waarschuwing, die hieruit naar voren komt, is dat het uitdrijven van een demon een eerste stap is, maar dat een tweede stap ook noodzakelijk is. Er moet iemand anders komen wonen, in de leegstaande woning van ons hart. God moet met zijn **Heilige Geest in ons hart komen wonen**, anders zal de demon met nog veel meer trawanten terugkomen en zal het einde erger zijn dan het begin, voor die mens.

Daarom verdrijft God de boze machten stapje voor stapje. Het uitdrijven van de boze machten hoeft niet veel tijd te kosten, maar het **kost wel veel tijd**, voordat God door zijn Geest in ieder hart en op iedere plek zijn inwoning genomen heeft. God is stap voor stap met ons bezig om **iedere hoek van ons hart** met zijn Heilige Geest te vervullen. Dat is een groeiproces, wat ons leven lang doorgaat. Dat gaat stapje voor stapje. Hoe meer Gods Geest in ons woont en het gezag over onze **geografische omgeving** overneemt, hoe meer demonen er uitgedreven kunnen worden en hoe meer genezing er kan komen.

Zo ook voor de Israëlieten. God verdrijft de Kanaänieten stapje voor stapje, zodat de wilde dieren de boel niet overnemen. Langzaam maar zeker **reinigt God het land** en wil Hij op iedere geografische plek van het land Israël zijn inwoning gaan nemen. Zo wordt alles onder zijn geestelijke heerschappij gebracht.⁷

---

⁶ Matth. 12:43-45.

⁷ Een andere reden waarom Gods Koninkrijk nog op zich laat wachten, is Gods geduld. Hij wil niet dat er ook maar iemand verloren gaat, volgens 2 Petr. 3:9.

Hoe verslaat God de vijanden? In vers 23 van de huidige *parshah* staat dat God dat onder meer doet, **door hen te verwarren** met een grote verwarring. Als God gaat handelen, dan raakt het geestelijke rijk van de duisternis in verwarring. Dan weten ze niet meer waar ze het zoeken moeten. God werkt namelijk op zo'n **totaal andere wijze**, dan zij zelf konden bedenken. Dat brengt satan en zijn rijk in verwarring.

Het meest krachtige voorbeeld hiervan is het lijden en sterven van Yeshua. Het rijk van de duisternis kent geen **zelfopofferende liefde**. Zij konden nooit vermoeden dat Yeshua Zichzelf wilde opofferen voor anderen. Ook konden zij niet bevroeden hoe machtig de zelfopofferende liefde is, omdat zij deze liefde niet kennen. Het rijk van de duisternis kent alleen zelfliefde en zelfverrijking. Maar in Gods Koninkrijk werkt het precies andersom. **God draait alles om**. Degene die zijn leven verliest, vindt het. Degene die arm is, is rijk. Degene die zwak is, is machtig. Degene die dwaas is, is wijs. Degene die nederig en klein is, is groot en verheven.⁸ Dat brengt het rijk van de duisternis in totale verwarring.

Als God gaat handelen, raakt het rijk van de duisternis in verwarring. Ze kunnen maar niet vatten, dat waar ze een overwinning lijken te boeken, ze juist een verlies lijden. De duistere machten hebben bijvoorbeeld op allerlei manieren geprobeerd om Gods kinderen te doden en uit te roeien, maar steeds bleek het **bloed van de martelaren** het **zaad van Gods kerk** te zijn. Woedend en gefrustreerd moet dit de boze machten maken. Waar God verschijnt, verliezen ze alle controle. Ze blijven in totale verwarring achter.

Een letterlijk voorbeeld van deze verwarring werd waargenomen bij **Gideon**, die met zijn 300 man streed tegen een leger van 135.000 Midianieten en dit leger overwon. Toen Gideon en zijn mannen op de *shofar* bliezen, de kruiken stukbraken en riepen: 'Voor Yahweh en voor Gideon!', toen richtte Yahweh het zwaard van de één tegen de ander, in het legerkamp van de Midianieten. Ze waren totaal in **verwarring** en begonnen met elkaar te vechten. Zo versloeg Gideon dit enorme leger, met de hulp van de Heer.⁹

Zo gaat het er in het rijk van de duisternis aan toe. Als wij de *shofar* blazen en de Naam van Yahweh uitroepen, dan brengt Hij hen in verwarring. Ze zullen links niet meer van rechts kunnen onderscheiden en ze zullen tegen elkaar strijden, totdat ze ten onder gaan. Dit zien we voor onze ogen gebeuren in de wereld waarin we leven. Want hoe machtig sommige machten in deze wereld ook zijn, de **machten richten elkaar te gronde**.

De verwarring neemt in onze dagen buitengewone proporties aan. Er is zoveel informatie en zoveel verdeeldheid in de wereld, dat mensen geen enkele inschatting meer kunnen maken van wat goed of kwaad is. Dit is een verwarring, die de boze graag wil zaaien. Maar ook zijn eigen rijk, raakt steeds meer in verwarring, nu God zijn plannen aan het ontrollen is. Hoe kan het dat **Israël herleefd** is, na een zware poging tot uitroeiing, tijdens de Tweede Wereldoorlog? Hoe kan het dat alle volken, die Israël van de kaart willen vegen, **totaal in chaos** verkeren? Hoe kan het dat het **evangelie wereldwijd** nog steeds zo groeit en bijna de hele aarde rond is?

---

⁸ Matth. 10:39, 18:4, Luk. 1:53, 6:20, 2 Kor. 1:23-25, 12:10.

⁹ Richteren 7. In de eindtijd zal dit ook gebeuren met de legers, die Jeruzalem aanvallen: Zacharia 14:13 (en 12:8).

Parshat 'Eekev laat dus zien wat er gebeurt, als Gods Koninkrijk op aarde doorbreekt. Maar in de eerste verzen van Deuteronomium 8 wordt er nog even **teruggeblikt** op de woestijntocht. Mozes bindt het volk op hun hart om deze tocht niet te vergeten. Deze tocht heeft hen namelijk voorbereid op wat komen gaat. Veertig jaar zwierven zij door de woestijn, om afhankelijkheid van God te leren. Dat mogen ze nooit kwijtraken.

In vers 2 staat dat God de Israëlieten **testte in de woestijn**, of ze zijn geboden zouden houden of niet. Ook liet Hij hen honger lijden, zodat zij leerden dat een mens **niet van brood alleen leeft**, maar vooral bij de woorden, die uit Gods mond komen. Al eerder is opgemerkt, dat Yeshua eenzelfde woestijnperiode van veertig dagen doormaakte, voordat Hij het Koninkrijk ging prediken en brengen. In die periode gebruikte Hij juist deze tekst, Deuteronomium 8:2, om de verleiding van satan af te weren.¹⁰ Door het vasten en hongerslijden leerde ook **Yeshua** te leven van Gods Woorden en niet van brood alleen.¹¹

God strafte zijn volk, maar wel met liefde. Er staat in vers 5 dat God de Israëlieten strafte, **zoals een vader zijn zoon straft**. Hij wilde hen discipline bij brengen en hen opvoeden. Hij wilde hen tot verantwoordelijke en volwassen mensen maken. Maar wel in afhankelijkheid van Hem en zijn regels volgend.

Straks komt het volk in een heerlijk land, met waterbeken, graan, druiven, vijgen, granaatappels, olie, olijven, honing, brood, etc. Maar zij mogen dan **niet hoogmoedig** worden en **Gods geboden vergeten**. Ook mogen zij niet vergeten dat God het was, Die hen in dit land gebracht heeft. Ze blijven afhankelijk van zijn zegen.

Dat blijkt ook uit de titel van deze *parshah*: *'Eekev* komt van het woordje 'omdat' in Deuteronomium 7:12: *En het zal zo zijn, omdat jullie zullen luisteren naar deze inzettingen en ze zullen houden en uitvoeren, dat Yahweh, jullie God, zijn verbond en genade zal bewaren...* Gods zegen is hier **voorwaardelijk**. De zegen zal alleen komen, als de Israëlieten de **geboden van God** gehoorzamen.

En dat geldt nog steeds. Alleen wordt de wet nu door Gods **Heilige Geest in ons hart** geschreven.¹² De letter van de wet kan de zegen van het Koninkrijk niet meer tegenhouden.¹³ God Zelf wil de voorwaarden in ons hart en leven gaan vervullen en zijn Koninkrijk van binnenuit in ons geboren laten worden. Maar als we de Geest **niet toelaten** of tegenwerken, dan kan Gods zegen niet of nauwelijks in ons leven doordringen. En als we **Gods woorden** helemaal **niet serieus nemen**, dan hebben we geen deel aan Yeshua en aan het Koninkrijk van de hemel.¹⁴

---

¹⁰ Matth. 4:4.

¹¹ Yeshua leerde gehoorzaamheid uit zijn lijden, volgens Hebr. 5:7-9. Hierin maakte Hij de weg van Israël en van ieder mens door. Hij werd verzocht in al onze verzoeken, alleen zonder te zondigen, volgens Hebr. 4:15. Zo vervulde Hij als mens voor ons de weg, die we te gaan hebben...

¹² Jeremia 31:31-34. De uitstorting van de Heilige Geest vond dan ook plaats op Shavuot, het feest waarop de wetgeving op Sinai werd gevierd.

¹³ 2 Kor. 3:6, Gal. 5:13-26.

¹⁴ Matth. 12:50, Luk. 16:29-31, Openb. 21:27, 22:15, etc.

Yeshua onderwijst ons de wetten van God.¹⁵ En wie zijn woorden hoort en ook doet, die wordt vergeleken met een wijze man, die zijn huis op een rots bouwde. De stormen konden dit huis niet omver blazen. Maar als je Yeshua's woorden hoort en **ze niet doet**, die wordt vergeleken met een dwaze man, die zijn huis op zandgrond bouwde. Toen de storm opstak, viel het huis om met een grote val.¹⁶

Zo zien we dat **gehoorzaamheid en zegen** samen op gaan bij God. Als wij ongehoorzaam zijn en niet naar Gods wetten en naar het spreken van zijn Heilige Geest willen luisteren, dan kan de **zegen** niet naar ons toekomen, maar dan zal er een **vloek** op ons leven rusten. Yeshua predikte op krachtige wijze het Koninkrijk van God en bracht dit Koninkrijk in de praktijk, maar Hij sprak ook krachtig tegen huichelaars, die de wet wel onderwezen, maar die zelf niet uitvoerden.¹⁷ Zonder gehoorzaamheid zal je geen deel hebben aan het Koninkrijk.

Wat hebben we nu geleerd?

1. *Parshat 'Eekev* gaat over het **Koninkrijk der hemelen** en het **Messiaanse Rijk**
2. God wil de Israëlieten **zegenen, vruchtbaar maken** en **autoriteit** geven
3. We hebben de strijd **niet tegen vlees en bloed**, maar tegen **geestelijke machten**
4. De **Kanaänieten** waren niet meer van **afgoderij** los te koppelen
5. De **wilde dieren** in het land staan voor **demonische machten**
6. **Yeshua** maakt *parshat 'Eekev* waar, door **demonenuitdrijvingen** en **genezingen**
7. Na een uitdrijving willen de demonen **met zevenmaal zoveel terugkomen**
8. De enige remedie is de **inwoning van de Heilige Geest**
9. God brengt het Koninkrijk **stapje voor stapje**, omdat inwoning nemen tijd kost
10. Satan is de **overste van deze wereld** en God gebruikt **oorlogsstrategie**
11. God brengt het rijk van de duisternis **in verwarring** door zijn **omkeer-Koninkrijk**
12. Zonder **gehoorzaamheid** aan **Gods geboden en Geest**, zal er geen zegen zijn

---

¹⁵ Matth. 5:17-20.

¹⁶ Matth. 7:24-27.

¹⁷ Matth. 23:2-4.